

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

GLASILO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1346.

Entered as second-class matter, December 6, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO, ILL., 29. JUNIJA (JUNE 29), 1933

Published weekly at
2229 W. 26th St.

LETO — VOL. XXVIII.

DELAVCI SE MORAJO SAMI ORGANIZIRATI

NAMEN VLADE JE POMAGATI INDUSTRIJI, NE PA UNIJAM

Rooseveltov "car" industrije izpuštil mačka iz vreče.
— Zveze tovarnarjev določajo minimalno plačo

VODITELJI Ameriške delavske federacije, ki so upali, da jim bo nova postava za kontroliranje industrije pomagala organizirati delavce v unije, so za eno zmoto bogatejši. Hugh S. Johnson, ki ga je Roosevelt imenoval za načelnika komisiji, katera ima po določbah nove postavbe kontrolirati industrijo ter delovne razmere v njej, je poklical dne 20. junija predse zastopnike časopisja in jim med drugim zagotovil, da vlada ne bo igrala vloge unijskega organizatorja. To je kajpada zelo ugajalo kapitalistom, ne pa odbornikom A. F. of L. Novi zakon namreč med drugim določa, da morajo delodajalci delavcem dopustiti kolektivna pogajanja, in da se jim pri organiziranju za skupne dogovore ne sme krati svobode. Te določbe se je tolmačilo, prvič, da je Rooseveltova administracija za organiziranje delavcev v unije, in drugič, da je za svobodne, ne pa za kompanijske unije.

To so pač določbe na papirju, toda ako se hočejo delavci organizirati, morajo to storiti sami, kajti vlada jim ne bo pomagala ustanavljati unij, ali jih protektirala v organizacijskih aktivnostih pred delodajalci. Hugh S. Johnson, ki govori v imenu vlade, je omenjenega dne ameriški javnosti izjavil:

"Mi ne bomo dopustili, da se bi to administracija izrabljala kot sredstvo pri organiziranju delavcev v katerikoli industriji." To je jasna izjava in delavci si jo lahko zapomnijo ter izvajajo konsenkvence. Bilo bi pač žalostno, če bi kapitalistična vlada res postala zaščitnica unij, kajti to bi le pomenilo, da bi vse delavske strokovne organizacije postale v praksi kompanijske unije.

Ko so časnikarji Johnsona vprašali, kakšnih koristi pričakuje od delovanja nove postavbe, jim je odgovoril, da ne ve in da nič ne obljubi, kajti obljubovanja je bilo že nič koliko vseskozi to depresijo.

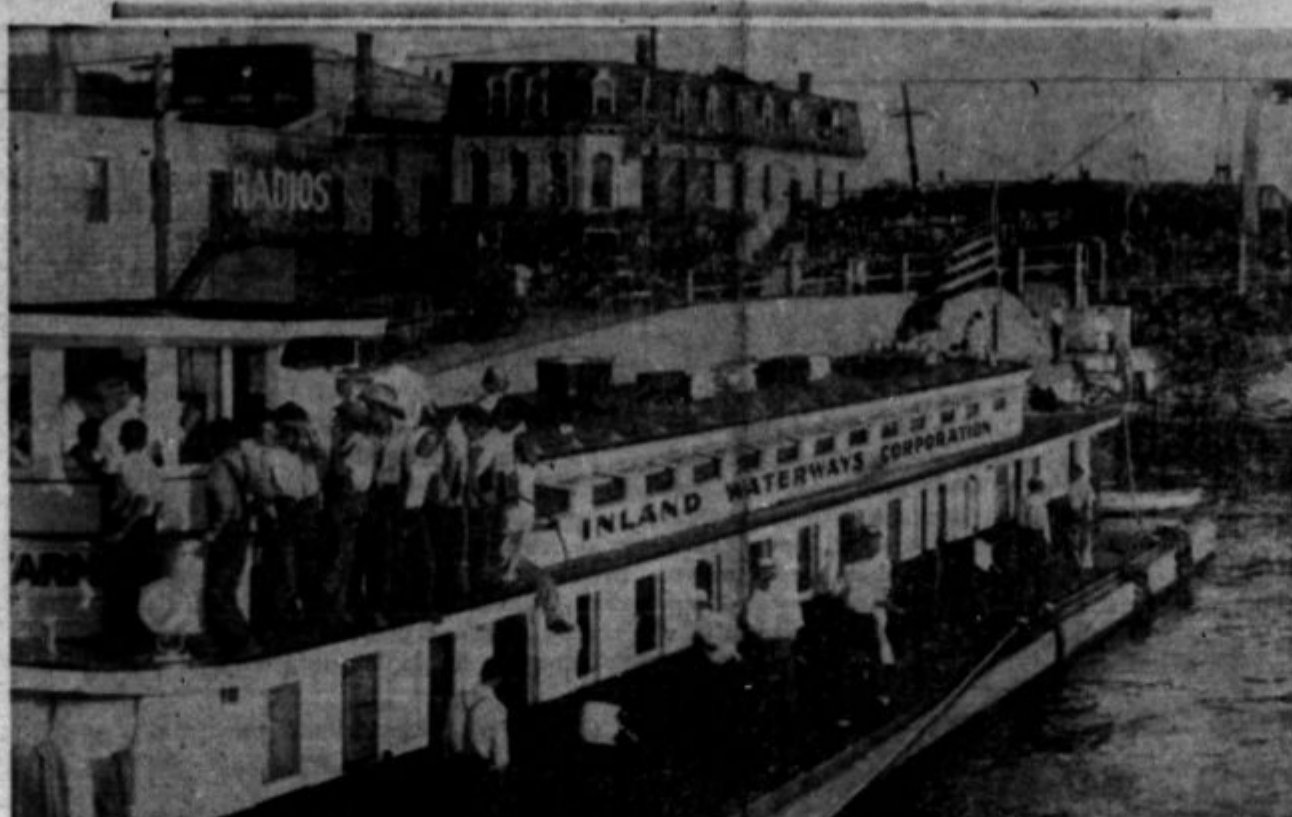
Novi zakon določa, da se morajo podjetja vsake panoge industrije združiti in se med seboj domeniti, kako si porazdeliti produkcijo, dalje se sporazumeti za dolgotrajna delavstva, ki mora biti v vseh podvzetjih vsake posamezne stroke enak, in dogovoriti se morajo tudi, kolikšna naj bo minimalna plača za njihove delavce. Dogovor morajo nato predložiti vladni industrialni komisiji pod načelstvom omenjenega H. S. Johnsona, ki ga odobri, zavrne, ali pa predlaga spremembe.

Bombažna in tekstilna industrija sta že predložili svoj sporazum, v katerem predlagata minimalno plačo za delavce v svojih obratih od deset do enajst dolarjev na teden.

Johnsona so časnikarji vprašali, če smatra to plačo za zadostno v sedanjih razmerah, toda določenemu odgovoru se je izognil z izjavo, da je industrialni zakon zelo elastičen in se bo vprašanje plač že kako uredilo.

Tudi tovarne za izdelovanje cevi so že predložile svoj sporazum vladi v odobritev. Med

Otvoritev vodne poti med Chicago in New Orleansom

Prošli teden je bila uradno otvorjena nova vodna pot, ki veže Chicago z New Orleansom ob Mehikem zalivu. Zdaj lahko vozijo barke tovor v Chicago in iz Chicago v Peorijo, Pittsburgh, Minneapolis in St. Paul, v Kansas City in sploh vsa mesta, ki so zvezana s tem sistemom vodnih poti v skupni dolžini 9,000 milj. New Orleans je njih morski pristan. Iz Chicago vodi takozvani drainage

kanal, ki je zgrajen do Lockporta pri Jolietu, naprej tvori zvezo reka Illinois, in nato reka Mississippi do morja. Čikaški okraj je potrošil za zgraditev drainage kanala \$75,000,000, in država Illinois ter zvezna vlada za reguliranje vodne poti od Joliet do Rockforda \$27,500,000. Gornja slika prikazuje pristan v Jolietu. Promet se je pomallem pričel letošnjo pomlad.

FAŠISTIČNA VOJNA PROTI SOCIALISTOM V NEMČIJI

Nemška socialistična stranka je morala po 60. letih spet premestiti svoj stan v inozemstvo. Vzelo je precej let, predno so bile Bismarckove protisocialistične postavbe premagane. Kakor traktat proti "železnemu kancelarju", tako ima nemško delavstvo tudi sedaj pred seboj težke boje. Vzelo bo veliko napora in žrtev, predno bo Hitlerjeva diktatura premagana.

V inozemstvu so bili nemški socialistični krogi na vodstvu stranke vsled svoje taktike poslednjih tednov zelo kritizirani in obsojali jih je tudi eksekutiva delavske-socialistične internacionale. Prizadevali so se namreč, da bi se ohranili na površju kot stranka tudi v Hitlerjevi Nemčiji. Ker pa se je to izkazalo za neizvedljivo v očigled brutalni diktaturi fašizma, se je eksekutiva nemške socialistične stranke odločila za podzemsko revolucionarno taktiko in svoj glavni urad pa premestila v Prago.

Za razvoj nemške socialistične stranke pred in po fašistični kontrarevoluciji vlada po svetu veliko zanimanje. V sledečih navajamo nekaj dogodkov, ki so za nemško delavsko gibanje in socialistično stranko najdalekosežnejšega pomena:

1. Meseca maja je eksekutiva nemške socialno demokratične stranke sklenila, da je taktika legalnosti v sedanjem položaju nesmiselna, svoj glavni stan pa je preselila v Prago na Češkem. Nekaj voditeljev, ki so po fašistični kontrarevoluciji še ostali v Nemčiji, se

je za bodoče aktivnosti izselilo v inozemstvo, od kjer bodo vodili nemški pokret po vzgledu ruskih revolucionarjev za časa carizma.

2. Nad polovico socialističnih poslancev je v zaporu in mnogo jih je pobegnilo v inozemstvo. Vse socialistične mandate je Hitlerjeva vlada razveljavila.

3. Novo centralno glasilo nemške socialno demokratične stranke je tednik "Vorwärts", ki izhaja v Karlovih-Varih na Češkem. Ustanovila si je tudi dnevnik, "Deutsche Freiheit", ki izhaja v Saarbrückenu, v Saarskem bazinu, ki je bil po vojni Nemčiji odvzet in je pod kontrolo lige narodov in Francije. Hitlerjeva cenzura ga vsled tega ne bo mogla zaseči. Oba lista se bo tajno širila v Nemčiji, posebno pa letake.

4. Otto Wels, nemški socialistični vodja, je v začetku maja sporočil odboru delavske-socialistične internacionale, da se je preselil v Saar, ker mu v Nemčiji ni bilo mogoče delovati. V pismu pojasnjuje svoje izjave v zbornici in kampanjo laži, ki jih troši Hitlerjeva propaganda, na katero pa ni dovoljeno v Nemčiji nikomur odgovarjati. Vsled tega je med delavstvom veliko zbežanosti, kar je v prilog sedanjih vlad. Dalje sporoča, da on umakne svojo resignacijo in da ostane v odboru internacionale.

5. Nemška vlada je dne 22. junija prepovedala socialistično stranko in legalizirala konfiskacijo vse njene imovine, zapopadene v tiskarnah, knjigarnah, domovih, zadrugah in gotovini. Za vzrok prepovedi navaja Hitlerjev notranji ministar to, da socialistična stranka nadaljuje z ruvarstvom proti državi.

6. Dne 23. junija je Hitlerjeva policija aretirala socialističnega voditelja in bivšega predsednika rajshstaga Paul Loeba ter ga obdolžila veleizdaje. Fašistični detektivski so namreč zasledili njegova tajna pisma sodrugom v inozemstvo.

7. Dne 21. junija je udrla fašistična milica v stanovanje socialističnega poslance in bivšega voditelja strokovnih u-

KLARA ZETKIN MRTVA

Dne 19. junija je umrla v sanatoriju blizu Moskve znamenita nemška revolucionarka

KLARA ZETKIN.

Klara Zetkin, stara 76 let. Dasi je bivala od l. 1924 naprej največ v Rusiji, so jo nemški komunisti vseeno volili v državni zbor, v katerem je bila do fašističnega puča.

S svojim revolucionarnim delom v socialističnem pokretu si je pokojnica pridobila svetovni sloves. Po vojni je postala komunistka, toda vsled svoje visoke starosti se je le malo udeleževala.

Seja soc. eksekutive

Dne 2.—4. julija bo v Readingu, Pa., zborovala eksekutiva ameriške socialistične stranke.

mestju Berlina. Schmausov sin se je nasilju upri in začel streljati. Pet oseb je bilo ubitih in več ranjenih. Sina, ki se je zabarikadiriral, so končno premagali in zaprli, njegove oče pa je izvršil samomor.

8. Stevilo jetnikov v koncentracijskih taborih se naglo večja. Vlada je prisilila premožnejše jetnike, da plačujejo stroške vzdrževanja za vse. Dne 22. junija je bil poleg mnogih drugih socialistov aretiran in odgnan v jetniški tabor Herman Leudemann, bivši guvernier spodnje Šlezije in socialistični vodja. Gnali so ga skozi dolg spalir fašistične milice, ki ga je tolkla in zasmejovala.

9. Nad Berlinom se je 22. junija pojavil aeroplan iz inozemstva in metal na mesto letake z vsebino proti fašistični

JEČE IN KAZNI SO LE ZA MALE KRŠILCE

MULTIMILIJONARSKI bankir Charles E. Mitchell, do ne davna predsednik National City banke, ki je ena največjih na svetu, je bil po šestih tednih obravnave oproščen obtožbe, da je ogoljufal Zed. države. Porotniki so se po končani sodni razpravi dolgo prerekali in nato soglasno sklenili, da Mitchell ni dolžan vladj Zed. držav okrog milijon dolarjev na dohodninskem davku. Po razglasu sklepa porote so bankirju vsekrižem čestitali, ta se je ves solzan zahvalil porotnikom, toda porotniki so kmalu začutili, da so storili nekaj grešnega ter so se hitro in na skrivaj razkropili.

Bankir Mitchell je bil od zveznega pravnika obtožen, da je ogoljufal zvezno vlado za \$850,000 na dohodninskem davku. Na obravnavi je vladni tožilec dokazal, da je imel Mitchell l. 1929 \$3,466,324 dohodkov, poleg pa je dobil še od svoje banke \$666,666.67 "predujema", torej skupaj v enem letu nad štiri milijone dolarjev dohodkov, ali več, kot pa zasluži v enem letu 205,000 delavcev, ako prejema po \$20 na teden. Vstevši družine teh delavcev, je imelo okrog 600,000 ljudi manj dohodkov, kakor pa en sam milijonar. Vzlic temu ni plačal l. 1929 in 1930 nikakega dohodninskega davka, medtem ko so ga morali plačati vsi delavci in drugi mali ljudje, katerih dohodki znašajo od poldrug tisoč do dva tisoč petsto dolarjev in več.

Mitchellov zagovornik (imel jih je mnogo in najdražje) je klical poroti: "Čemu bi si izbrali za žrtev ravno Mitchella? Mar je on edini med bogataši, ki manipulira z računi, da se izogne davkom?" Porota je poslušala in ubogala, ker ni v njeni moči, da bi obsodila multimilijonarja. Kdove, morda dobe za svoj "pravorek" celo nagrade! Mitchell in Morgan sta izdala milijone dolarjev, kot je dokazala senatna preiskava pred par tedni, visokim demokratičnim in republikanskim uradnikom, za njima že storjene usluge, in za usluge, ki jih njegovemu finančnemu carstvu še imajo storiti. Zelo mogoče je, da tudi na porotnike ne pozabijo.

Kongres je v prilog bogatašev svoječasno sprejel zakon, ki jim dovoljuje od čistih dohodkov odšteti izgube pri delnicah. Zato je Mitchell l. 1929 prodal svoji ženi nad 18,000 delnic svoje banke, kar mu je prineslo nad dva milijona dolarjev "izgube". Zvezni pravnik je dokazoval, da ni napravil niti centa izgube pri tej transakciji, kajti takoj po končanem davčnem letu si je dal vse te delnice prepisati nazaj po isti ceni. Vsa transakcija je bila izvršena na papirju med njim in ženo edino z namenom, da bi v davčnem poročilu svoje čiste dohodke potopil z "izgubami". Enak proces je izvršil l. 1930. Hoovrova administracija je molčala, ker je bankir Mitchell ne le dajal visoke vsote v kampanjski fond republikanske stranke, nego je pripomogel k dohodkom brez truda mnogim visokim vladnim uradnikom.

Demokratska administracija si je vsled političnih ozirov zaželela masčevanja nad par velebankirji, in zagovornik Davis, ki je bil leta 1920 kandidat demokratske stranke za predsednika, je vsled tega vpraševal, čemu si izbrati le Mitchella (republikanca) za žrtev!

Zvezna vlada obratuje z deficitom že dolgo, ker ji tisti, ki bi davek lahko plačevali, vsekrižem goljufajo, reveži pa ne zmorejo vsega davčnega bremena. In če ogoljufa zvezno vlado za nekaj dolarjev davka revež, je prosekutiran kot zločinec, končno je kaznovan in plačati mora vrhutega še dvojno vsoto davka.

Mitchell, ki bi moral na podlagi dognanih, potrjenih in s pričami od obeh strani potrjenih računov, plačati samo v enem letu blizu milijon dolarjev davka od svojih dohodkov, pa je oproščen in vsled tega ne dolguje vladi ničesar.

Za socialiste ni izbegavanje kapitalistov davčnim obveznostim nič novega in ničesar nepojmljivega. Kapitalist hoče profit, še več profita in še več milijonov imovine. Ko doseže enkrat eno milijardo, zahteva od svojih ljudi, da mu spravijo skupaj drugo. Čudno pa se zdi socialistom to, kako da ljudstvo, ko enkrat take goljufije izve, se vseeno prepušča vlado Morganovim in Mitchellovim agentom. Bo pač treba še veliko agitirati in učiti bedno rajo, da bo spoznala svojo zmoto in potem pomagala rešiti sebe in druge iz pekla sedanjih zločinov, izkoriščanja in bede.

Izredna konferenca strank socialistične internacionale

Eksekutiva delavske-socialistične internacionale sklicuje konferenco zastopnikov vseh pridruženih delavskih strank, ki se bo pričela 21. avgusta v Parizu. Trajala bo štiri do pet dni in razpravljala o strategiji in taktiki v mednarodnem delavskem gibanju z ozirom na naraščajoče fašistično reakcijo. Konferenca bo določila, kakšnih metod naj se poslužuje delavstvo v borbi za doseg vlade v sedanjih razmerah, posebno v deželah, v katerih vlada fašizem, ter v o-nih, v katerih postaja fašistična reakcija nevarna.

V evropskem delavskem časopisju, na shodih in zborih se to poletje veliko razpravlja o prejšnjih in novih metodah, o napakah v taktiki in strategiji nemškega delavstva in o popolnoma novi orientaciji, ki jo po mnenju mnogih potrebna, ako hoče biti zavedno delavstvo, ki se bo bori proti fašizmu.

Obsojeni črnci v Alabami dobe novo obravnavo

Sodnik James E. Horton v Alabami je na priziv zagovornikov zamorca Heywood Pattersona, ki je bil že dvakrat obsojen v smrt, obsodbo razveljavil in dovolil Pattersonu in ostalim obtožencem novo obravnavo.

Zavedno organizirano delavstvo vseh struj, ki se je borilo proti obsodbi, ker je bila storjena krivično in le vsled plemenskih predsodkov, brez dokazov o krivdi, je tega uspeha veselo. Obramba bo storila vse v svoji moči, da se Pattersona oprosti, in če se ji to posreči, bo obtožba avtomatično umaknjena tudi proti ostalim šestim zamorcem, ki so v isti radi isto obdolžili.

Močno gibanje,

ki je zgrajeno na
socialistični
moral,

je najboljša garanci-
ja za varnost vaših
podpornih organiza-
cij in drugih delav-
skih ustanov.

DIVIDENDE ŠE ZMEROM VIŠJE KOT PRVIH 7 LET PO VOJNI

V prvih petih mesecih tega leta so kompanije izplačale v dividendah svojim delničarjem blizu devet sto milijonov dolarjev, ali le malo manj, kot v isti dobi leta 1927 in 1928, ko je bila "prosperiteta" že visoko na lestvi.

V prvih petih mesecih leta 1926 so izplačale za dividen-

štiri sto milijonov manj, kot v istem času to leto. Vseskozi od konca vojne pa do leta 1927 so bile dividende manjše kakor letos, dasi takrat ni bilo niti sence sedanje krize.

Dividende so iztisnjene ne iz papirnatih delnic, nego iz življanske moči delavcev in farmerjev, ki producirajo in

Izhaja vsak četrtrek.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze
NAROČNINA: v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.
Inosemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopiši in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do ponedeljka popoldne za preobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Yugoslav Workers' Publishing Co., Inc.
Established 1906.

Editor: Frank Zalta
Business Manager: Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$3.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 W. 29th ST., CHICAGO, ILL.
Telephone: Rockwell 2864.

546

Za obnovitev socialistične stranke v Jugoslaviji

Med socialisti v Jugoslaviji traja že več tednov diskuzija o sugestiji za obnovitev socialistične stranke. Sprejeli jo je dr. Živko Topalović. Njegovi članki o tem vprašanju so dobili velik odmev ne samo v Jugoslaviji, nego tudi v inozemstvu.

Socialistična stranka Jugoslavije je bila razpuščena zaeno z drugimi strankami v državi s proglasitvijo diktature 6. januarja 1929. Od tedaj so bile dovoljene le strokovne organizacije in tudi bivši opozicijski časopisi, ako so pisali v soglasju z odredbi diktature. Delavske organizacije niso smele in ne smejo niti zdaj prirejati shodov, ne predavanj o političnih problemih v Jugoslaviji. Kulturno delo v socialističnem smislu je bilo zavrnjeno.

Na pritisk iz Francije, ki je zaščitnica Jugoslavije, in pa vsled notranjega položaja, je začela jugoslovanska diktatura pred dobrim letom popuščati v nadi, da napravi v inozemstvu vtis, da je v Jugoslaviji režim nasilja odpravljen, in pa da pridobi Hrvate za mirnejšo politiko v okviru Jugoslavije. Ampak zunanja javnost se ni pustila preslepiti in hrvatskih separatistov Aleksandrov diktatorski režim ni pomiril. Volitve v takozvani parlament so bile farsa, kakor slične volitve v Mussolinijevi Italiji.

Vsled potrebe, ki jo narekuje zunanja politika države, oziroma njeni odnosi s Čehi in Francijo, pa je vlada v Beogradu napravila par migljajev, da se bo "demokratizirala", oziroma, da bo dopustila legalno opozicijo. Že lani je objavila zakon, ki dovoljuje je ustanovitev novih strank; ampak zakon ima temeljite omejitve: vsaka nova stranka mora biti razširjena po vsi državi, z organiziranimi postojankami povsod in dobiti mora v vsaki banovini določeno število podpisov ter jih predložiti vladi zaeno s svojim programom. In šele ako vlada tako stranko in njene namene odobri, sme začeti poslovati.

Nekateri bivši socialistični voditelji so zaeno z dr. Topalovićem za obnovitev socialistične stranke, bodisi pod prejšnjim, ali po njih mnenju še boljše, s spremenjenim imenom. Drugi se protivijo, češ, boljše je ne delati, kot pa delati politično v opoziciji, katera ne bi mogla postati resna opozicija.

Socialisti na Čehem in v Franciji tudi žele, da se stranka v Jugoslaviji obnovi zaradi ravnovesja v prilog demokracije. Slovenski socialisti Arh v mariborski "Delavski politiki" pa piše, "da popolnoma nič ne pomaga obnavljati politično stranko, ki bo imela le program, in v njem zapisano socialno zaščito in smernice za uveljavljanje političnih pravic delovnega ljudstva, dokler ne bo svoboda tiska in govora toliko zadržana, da bo lahko vsak državljan povedal to, kar ga boli. Stranko imeti, pa ne smeti povedati, zakaj je delovno ljudstvo nezadovoljno in kaj hoče, se pravi delati slavnatega moža, ki mu nihče ne more vdihniti življenja."

Vprašanje obnovitve stranke je torej za jugoslovansko socialistično delavstvo izredno važno. Važno zato, ker je v naprej težko vedeti, da-li bi bil tak korak v sedanjih okoliščinah koristen, ali pa bi končno delavski stvari in socialističnemu gibanju le škodoval.

Ako je večina za obnovitev, pade nanjo odgovornost, da udane obnovljenemu gibanju socialistično dušo v vsakem oziru. Ko hitro bi se novo stranko izrabljalo ali porabljal za nekako kamoflajo, češ, v Jugoslaviji spet vlada demokracija, ali za namene zunanje in notranje politike vlade, bi bil namen obnovitve zgrešen in stranka ne bi bila socialistična, ampak le slepilo. Zagovorniki obnovitve pravijo, da take stranke nočejo. Odvisno je, če bo njihova volja jasna od pritiska, ki ga bo izvajal režim s svojimi izjemnimi zakoni in cenzuro. Nekateri dvomijo in svari pred prenapetostjo. Mi soglašamo z njimi. Ako režim v Beogradu temeljito ne popusti v svoji diktaturi, je zdrav razvoj delavskega političnega gibanja v legalnem smislu v Jugoslaviji nemogoč. Stranka, če jo obnove, bo le revno vegetirala, kakor rastlina kje v neprestani senci, ki hrepeni po soncu, da ji bi dal življenje.

"Novega" dela ne bo brez stavk

V tekstilnih tovarnah v Pennsylvaniji in drugod po vzhodu plačujejo delavcem in delavcem od dva do deset dolarjev tedensko. Vseled neznoh razmer so nastale stavke, v katerih pa je kapitalistični desopisje po navodilu svojih bossov molčalo, dokler ni posega vmes žena pennsylvanskega guvernerja Pinchota; postavila se je namreč parkrat na čelo stavkarjev v paladi in s tem povzročila "senzacijo". Vidite jo v sredi na tej sliki. Spodaj na desni je načelnica ženskega oddelka v delavskem departmentu države New York, ki se tudi priznava na podlagi novega novyjskega zakona minimalnih plač za ženske in otroke, da se tekstilne kompanije v New Yorku prišili uvesti človeške razmere.

BREZ POSEBNEGA NASLOVA

"Žalibog, da mora priti do takih zagat v naših vrstah," piše članek Rev. Urnkar v Am. Slovencu. Veliki oboževalec diktature v Jugoslaviji Tone Grdina, ki je po Ljubljani na ulicah vpil, "živio, kralji", se je znešel nad svojimi tukajšnjimi katoliškimi brati, češ, jaz ne vem, da se bi komu krivica godila tam preko, in ne verjamem. Zraven pa so razmere tam stvar onih, ne nas—in v svojem gnjevu pravi slovenskim duhovnim gospodom, ki pišejo v Am. Slovencu proti sedanjim vladam v Beogradu (do pred letom so jo še blagoslovljali), prevratnice.

In Rev. Urnkar odgovarja: "Če je Mr. Grdina zaspal, mi ne bomo!"

Dan zavednega jugoslovanskega delavstva v Chicagu bo 2. julija v Pilsen parku na prireditvi socialistične stranke.

Komunistična podpora organizacija International Workers Order je imela prošli teden v Chicagu svojo drugo konvencijo. Udeležilo se je 618 rednih in 32 brataških delegatov. Redni delegati in glavni odborniki so zastopali 35.000 članov. Na konvenciji je bilo veliko pompa, pa prav malo demokracije. Delegati niso smeli niti nominirati kandidatov v glavni odbor, kajti to delo so morali poveriti posebnemu odelku, ki ga jim je odbrala "mašina". Ako bi imela SNPJ na svoji prošli konvenciji proporcionalno enako zastopstvo, bi društva lahko poslala še 400 delegatov.

S. Loven piše v "Radniku" z dne 22. junija o rezultatih konvencije SNPJ, in pravi, da je edina rešitev za podpirne organizacije, ako odstranijo reakcionarna vodstva. To je varok, čemu so se komunistični delegati na konvenciji SNPJ zvezali z "naprednimi elementi". "Reakcionarno vodstvo" so hoteli odstraniti in ga nadomestiti z "naprednim".

Ampak po konvenciji je Loven veeeno priznal, da se je šlo takozvanim naprednim elementom za pozicije in da so se borili proti socialističnim načelom in se principu, svego iz svojih ličnih ambicij. — Hvala za priznanje istine.

Socialisti so za dostojne plače in človeške delovne razmere. Ampak boji za plače ni edini in glavni cilj ter namen socialističnega boja. Tega prepričanja koristolovskim "delavskimi" voditeljem v unijah, ki so vsled svojega "edinega cilja" za plače zagazile pod klobov raketirjev. Ako bi bilo ameriško delavstvo pametno, bi nehali misliti v mejah osebne sebičnosti ter se bi namesto tega oprijeli idealov in dela za skupno dobro, da bi vsi imeli dostojne plače in da bi vsi delali v človeško vzdržljivih razmerah.

"Kako socialisti varuju masu". To je naslov članka v Radniku, kateri namiguje, da čikaški slovenski socialisti sodelujejo z režimovci pri pripravah za jugoslovanski dan na svetovni razstavi 2. julija. Slovenski socialisti v Ameriki niso še nikdar nikjer sodelovali pri prireditvah konzulov in njihovih pomagačev. Sodelovali pa so mnogi izmed tistih, ki se danes najbolj dorejo v "Radniku". Npr., Fr. Japich je oglašal za predsednika slovenskega shoda, na katerem naj bi protestirali "proti režimskemu jugoslovanskemu dnevu in socialističnim demagogijam".

Ampak samo jedno pitanje: Ali ni to tisti Japich, ki je pel v zboru na slavnosti, katero je aranžiral jugoslovanski generalni konzul v Chicagu, in sje stroški pa so bili plačani z denarjem delavcev iz kmetov v Jugoslaviji? I još dva pitanja: Ali ni ta Japich celo vodil pevškega zbora na kraljevski prireditvi? Ali ni nastopil tudi na drugih priredit-

vah zaeno s konzulom Kolombatovićem, s katerim sta bila v sporih skupno označevana? Isti Radnik dolži socialiste v SNPJ, da so jednoto zavlekli v akcije jugoslovanske vlade v Ameriki. To kajpada ni res, res pa je, da so sodelovali v akcijah jugoslovanskih vladnih agentov tisti ljudje iz SNPJ, za katere sta agitrala Radnikova urednika Fiser in Lojen in trpila za tako neradniško agitacijo denar, ki so ga prispevali hrvatski delavci v delavske namene, ne za konzulove!

Wm. Rus, glavni tajnik SSPZ, je na konvenciji SNPJ v svojem pozdravnem govoru toplo priporočal idejo združitve. Frank Somrak se je pri tem najbrže spomnil na čase, ko je Victor Skubic s svojimi pomočniki v SSPZ na stroške članstva preprečil s sodno prepovedjo združitve s SNPJ. Članstvo SSPZ je bilo oškodovano takrat in podsedec tiste ga nepremišljenega koraka, ki ga je storil za splošno dobro popolnoma neodgovoren, vrhutega še silno sebičen in zagrozen karakter, bo težko preboleti. Združitvo takrat bi našla posebno za ozirom na agitacijo med mladino. Blaž Novak je s svojo taktiko v Slovenski delavski podporni zvezi bil veliko bolj na mestu in res šel naprej "z duhom časa". Zato biva SDPZ danes nima nikakega problema, ker je varno združena, in ker se je združila v pravem času.

B. N. Milošević, bivši franciškan iz Dalmacije, ki je prišel v Ameriko po vojni, je izdal knjigo v obliki revije z naslovom "Slava". Prijadil jo je v naslovu v reklamne namene k čikaški svetovni razstavi in pravi, da bo kmalu izdal predelano izdajo, v katero bo nabiral tudi oglase. Milošević je eden onih publicistov, ki izdajajo liste in revije edino zaradi oglasa. Zato je vse, kar publicira, brez iskrenosti in brez jadra. Poglavje o ameriških Slovincih ima naslov "Slovenes and Slovene National Benefit Society" in pa vse polno "alose". Pojemo, predavamo, beremo, tiskarne imamo in veliko časopisov—drugače pa je Slovenija onokraj pretežno agrarna dežela z majhnimi mesti in še manjšimi tovarnami in njih. Iz vse knjige veje burbovanje, bizniški duh—in pa lov za oglasi! Kdor hoče res kaj izvedeti o Slovincih v Ameriki, si bo moral poiskati boljše vire.—K.

Iz Bridgeporta, 0.

Delavske razmere so se v tem okrožju obrnile nekoliko na bolje, največ v železni industriji. Koliko časa bo to trpelo, nihče ne ve. Delo dobe le izučeni delavci.

Premogovniki zelo malo obratujejo. Med rudarji je v teku kampanja za zopetno organiziranje v U. M. W. of A. Shodi se vrše vsak dan.

V jeklnah U. S. S. trusta ustanavljajo kompanijsko unijo.

SNPJ je izgubila po krivdi konvencije tri delovne odbornike, namreč Aleša, Novaka in Lotriča. Če bi delegati razumeli, čemu je bilo proti našim sodrugom toliko hujekanja, se ne bi pustili premetiti. Še par takih izgub, pa bo SNPJ v svojem vodstvu prav tako malo delavskega kot so druge konzervativne organizacije. Delo pionirjev bi bilo s tem zavrnjeno in poteptano. Sodrug, pazite sedaj, dokler je še čas!

Joseph Snog.

Proračun Chicaga

Proračun mesta Chicaga za tekoče fiskalno leto znaša 122 milijonov dolarjev.

APISNIK KONFERENCE KLUBOV JSZ IN DRUŠTEV PROSVETNE MATICE JSZ

dne 14. maja 1933.

Tajnik konference sod. Anton Garden otvoril sejo ob 9.30 zjutraj. Za predsednika konference izvoljen sod. Fr. Puncer. Zapisnik waukeganške konference soredet brez popravka.

Za zapisnikarja te konference izvoljen sodr. Novak od kluba št. 37, Milwaukee.

Tajnik Garden prečita imena pozvanih zastopnikov. Navzoči so sledeči od klubov JSZ: št. 1, Fr. Aleš, Chas. Pogorelec; št. 37, J. Rožič in Joe Radolj; angleški odesk št. 37, Anna Milnar in Ant. Kamnikar; št. 45, Anna Mahnič; št. 180, A. Jeršin in Leo Milnar; št. 235, Fr. Stih. Prosvetna matrica: Društva SNPJ: št. 1, Fr. Aleš; 16, L. Alper in Fr. Poličnik; 104, A. Demšhar in Fr. Matkovič; 119, Anna Mahnič, 192, Elsie Prisljan in Mary Shuler; 102, Chas. Pogorelec; 344, Fr. Stih; 559, J. Rak in J. Kopach; 234, John Sem; 584, Fr. Schneider. Sum. dr. Vijočica, Joe Vidmar in L. Ambrozich; Čitalnica SND, Waukegan, A. Velkovič; Ženska zadruga zveza, Waukegan, Anna Mahnič; dr. Bled št. 19 JPZS, Fr. Puncer in Mary Schuler.

Poročila zastopnikov: Povečini vsi zastopniki poročajo o težkočah, katere ovirajo delovanje. Pri vsakem društvu kaže članstvo dobro voljo in bi drage volje pomagalo delavstvu koristni stvari, toda slabe finančne razmere predstavljajo velike, v mnogih slučajih nepremagljive ovire.

Chas. Pogorelec obširno poroča o delovanju v Chicagu, omenjajoč, da se je vzlic temu, da se morajo tudi tam boriti s sličnimi težavami, doseglo lepe uspehe pri izobraževalnem in organizatoričnem delovanju.

Sodruginja Mahnič poroča, da so v Waukeganu ustanovili angleški odesk kluba, ki prilično dobro napreduje. Sodrug Stih omenja, da so skupno s pevskim klubom Danica priredili eno igro in se pripravljajo za drugo.

Po zaključku zadnje konference podajajo razni zastopniki pregledna poročila o delovanju v njih nasebnih in opisujejo izkoprno razne načrte za bodoče delovanje.

Sodrug Garden poda poročilo iz svojega delovanja kot tajnika in omenja, da je le malo društev zahtevalo govorilke ali predavatelje. V blagajni je preostanek v znesku \$47.03. Stroškov je imela P. M. samo 3 dolarje od zadnje konference. Posebnih aktivnosti ni bilo. Za pregled knjig sta bila na tej seji delegerana sodruga Puncer in Alper, ki poročata, da so računali v redu.

Sprejet predlog, da se v bodoče izvoli na vsaki konferenci nadzorni odbor, da pregleda knjige.

Tajnik JSZ, sodrug Pogorelec poroča, da so razmere pri J. S. Zvezi dovoljne. Shodi, katere se je priredilo posebno v Pennsylvaniji, so bili zelo uspešni, kakor tudi v Ohio. Obširne poročila o žalostnem položaju premogarjev in kako to ovira organizatorično delovanje.

Nadalje poroča podrobnosti glede štiriletnega načrta in da se je organiziralo nov klub na severni strani mesta Chicaga, iz istotam tudi mladinski klub. Omenja nadalje potrebo in koristi stalnega organizatorja in težave za uresničenje tega cilja. Priporoča, da bi se klubi in društva v večjo vmeno zavzeli za razpečevanje brošure "ABC socializma" in poda podrobno poročilo o prodaji kolektarja.

Glede Proletarca pravi, da je delovanje za pridobivanje naročnikov precej padlo, ker so naši somišljeniki povsili vse svoje zanimanje vprašanju Prosvete in konvenciji SNPJ. Priporoča, da bi se klubi in organizacije P. M. v bodoče zavzele za širjenje Proletarca in zbiranje prispevkov v tiskovni sklad.

Nato se razvije daljša debata glede vprašanja, kako organizirati delovanje za Proletarca.

Razprave se udeležijo večje število zastopnikov, kateri razvijajo različne ideje, nasvete in načrte. Diskuzirajo o vsebini in urejevanju lista.

Razprava se nadaljuje po kratkem odmoru ob 12. uri. Sodr. Pogorelec zagovarja načrt za skupne prireditve v prid Proletarca, po načinu, kot so se ga poslužili v Chicagu, Girardu, O., in drugod.

Končno je sprejet predlog, da se konference izreče za idejo skupnih prireditev po nasebnih, ki so najustrenejši način za doseg gmočnega in moralnega uspeha. Načrte tega delovanja naj določijo klubi sami, oziroma K. P. M. pripadajoča društva skupno s klubi.

Sodrug Garden povdarja na vprašanje sodruga Poličnika, da mora taka akcija izvirati od članstva klubov.

Sprejet predlog, da se pozove klubi,

be, naj si izdelajo načrte za pridobivanje naročnikov Proletarcu in da skušajo izvršiti to delo čim prej.

Sodrug Fr. Novak poda svoj referat, kateremu sledi daljša diskuzija.

Sodrug Kamnikar poda kratko poročilo glede kontinentalnega kongresa v Washingtonu, kateremu sledi daljša razprava.

Sprejet predlog, da se vrši prihodnja konferenca v Sheboyganu in sicer enkrat meseca oktobra.

Volitve: Sodrug R. Novak izvoljen za tajnika Konference. Zastopniki v nasebnih: West Allis, Jeršin; Milwaukee, Poličnik; Chicago, Rak; Waukegan, Mahnič; Sheboygan, Stih; za žensko gibanje v Milwaukee, sodruginja Schuler.

Sodrug Gardnu se nalaga, da pripravi referat za prihodnjo konferenco. Predmet: "Položaj strankinega gibanja in posledice delovnega kontinentalnega kongresa."

Konferenca zaključena ob 3. uri pop.—Frank Novak, zapisnikar.

Poletne aktivnosti kluba št. 1 JSZ

Chicago, Ill. — V tem poletju klub št. 1 zopet sodeluje s soc. stranko pri aranžiranju njenega piknika 2. julija, na katerem bo delalo precej naših članov in članic. Dalje bo sodeloval pri prirejanju pouličnih shodov, ki se bodo vršili vsak četrtak zvečer na vogalu S. Millard in 26. ceste.

Klub št. 1 priredi to poletje dva piknika, in sicer enega v forest preserve v Willow Springsu, in drugega proti jeseni za Proletarca. O podrobnostih bo sklepal klubov odbor. Povabljeni bodo za sodelovanje tudi drugi klubi naše zveze v Chicagu.

V kratkem se bo začelo s pripravami za spored slavnosti tridesetletnice kluba št. 1, ki se bo vršila v jeseni. Agitacijski odbor bo s sodelovanjem upravništva Proletarca obiskal člane in članice z apelom, da bi prispevali v tej krizi po svojih močeh v fond za vzdrževanje Proletarca.

Klub št. 1 pošlje na kontinentalni kongres ilinojske organizacije, ki se bo vršil 22.—23. julija v Springfieldu, dva delegata. Izvoljena sta bila Frank Aleš in Anton Garden. Prosvetni odesk kluba bo v kratkem objavil predmet, o katerem bo razprava po prihodnji klubovi seji v petek 28. julija.

Pevski zbor "Sava" priredi moonlight piknik pri Keglu v Willow Springsu v soboto 5. avgusta.

P. O.

Politika "nestrancarjev"

Milwaukee, Wis. — Nestrancarji v milwauskem mestnem svetu so končno priznali, da je bil načrt socialističnih zastopnikov za omiljenje krize in zaposlitev delavcev popolnoma pravi. Že pred več meseci ko je bila bančna situacija najkritičnejša, so socialisti urgirali večino zbornice, da naj izda v imezu mesta takozvani scrip denar, zato da bodo mestni delavci prejeli plačo, toda na povelje od zgoraj so nestrancarji predlog pobijali. Ker je veliko davkov vsled sedanjih razmer neiztrajanih, so delavci že več tednov brez plače—po krivdi nestrancarjev, ki zdaj priznajo uместnost takratnih socialističnih predlogov. Občina je izdala vsled teh zagat posebne borbe, da si zagotovi denar za plače delavcem.

Socialisti so dalje predlagali, da naj bi občina Milwaukee najela pri vladni rekonstrukcijski finančni korporaciji za javna dela \$26,000,000. Ta dolg bi se odplačeval s prebitkom mestnega odpoda, ki znaša povprečno milijon dolarjev na leto. S tem izposojenim denarjem bi mesto lahko zaposlilo okrog 8,000 delavcev pri šesturnem delu. Ker do bivajo taka vladna posojila druga mesta čemu ga ne bi vzela občina Milwaukee? Ampak na povelje mogotev ta predlog ni prodrl. Druga mesta so se prilik boljše poslužila.

Npr. Los Angeles si je izposodil od vlade 60 milijonov, San Francisco 80 milijonov itd. Zdaj so "nestrancarji" pod pritiskom razmer pristali na zahtevo socialistov za posojilo. Tako bo položaj izpolnjen na ta umeten način, ki seveda ne bo rešil kapitalizma.

Reforme, katere je uvedel sedanjí predsednik, navdajajo ljudstvo z velikim upanjem. Nedvomno bodo mnoge zadovoljile, ker ljudstvo še ne razume, da pomenijo take reforme le podaljševanje sedanjega nesmielnega sistema in pa toliko večji končni polom.—Louis Ambrozich.

Dnevnice in plače na prošli konvenciji SNPJ

Delegati devete redne konvencije SNPJ pred 4. leti so si določili \$9 dnevnic. Bilo je tedaj na zborovanju nekaj delegatov, ki so v svojih poklicih služili več kot toliko na dan. "Prosperiteta" je bila takrat na višku.

Delegati 10. redne konvencije meseca maja-junija t. l. so si znižali v primeri s prejšnjima konvencijama svoje dnevnic blizu trideset odstotkov. Prejemali so le \$6.50, ali \$2.50 na dan manj kot pred štirimi in osmimi leti. Njih izdatki v Chicagu, ako so hoteli trošiti "po starem", pa se bi znižali le kakih 15 odstotkov.

Pred štirimi leti so delegati in drugi člani pili v pivnici čikaških društev skoro nič drugega kot vino—kajti za "near beer" jim ni bilo. Zdaj so pili največ pivo in vina prav malo. Bili pa so na tem zborovanju tudi delegati, ki so pili samo vodo. "Že dve leti nisem zaslužil centa," mi je rekel nekdo izmed njih. "Zato pijem vodo, da bom od svojih dnevnic prinesel čimveč domov. Bo za obledo otrokom in asessment..."

Upravnim odbornikom je ta konvencija določila od 9 do 15 odstotkov nižje plače kakor pa konvencija pred 4. leti. Ker so si vsi glavni odborniki že lani prostovoljno znižali plače 10 odstotkov, so bile na tej konvenciji dodatno znižane največ pet odstotkov. Glavni upravni in drugi odborniki SNPJ so bili že prej plačani povprečno nižje, kakor pa pri drugih jugoslovanskih podpornih organizacijah. Argument med delegati v pomenkih je bil, da plača SNPJ še veeeno več, kakor pa bi mogli zaslužiti drugje, vrhutega je služba po njih mnenju stalna, plača sigurna, delo pa ne preveč umorno. Dejstvo je, da ako je glavni odbornik SNPJ vesen in sposoben v svojem področju, s sedanjjo plačo ni preplačan. Če pa je brezbrizen ali nesposoben, je vsaka plača prevelika. To pravilo velja za vse, ki imajo odgovorne službe, bilo kjerkoli.

Tudi zunanjim odbornikom je konvencija znižala plače od 10 do 20 odstotkov.

Uslužbencem v glavnem uradu je konvencija znižala plače od 20 do 40 odstotkov, vključevši prejšnjo znižanje 10 odstotkov. Zdaj prejemajo od \$22.50 do \$32 na teden. Maksimalna plača je \$33 na teden. Prejšnja pravila so jo dovoljevala do \$43 na teden.

Med uslužbenci je bilo radi teh redukcij veliko nejevolje, kar je z njihovega stališča povsem razumljivo. Vložili so tudi protest, ki ga je prečital delegatom konvenčni tajnik in je v zapisniku. Isti zapisnik konvencije pojasni, da bi nihče ne mogel forsirati vprašanja plač znova pred delegacijo. To je sicer uspešno pri vprašanju plačanih enotenskih počitnic upravnim odbornikom in uslužbencem, ne bi pa pri plačah.

Podpisani je govoril radi plač z delegati in s člani konvenčnega odbora za plače. Delegati so pripovedovali, kako so bile plače znižane njim in da imajo šolane otroke, ki so delali v uradih še v prosperiteti za manjšo plačo nego jo zdaj daje SNPJ. Poudarjali so, da plačujejo v njihovih krajih danes pisarniškim nameščencem najboljših sposobnosti in prakse od \$10 do \$25 na teden. Neki delegat je zatrjeval, da prejemajo mnoge zelo dobre stenografke v njegovem mestu samo \$25 plače na mesec!

Zniževanje zaslužka delavcem v Ameriki je pritrlo gospodarsko paniko do skrajnosti. Fakt je, da danes marsikaka firma plačuje še tako izvežbanim in šolanim delavcem beraško mezdno. Ljudje to čutijo in se zgražajo nad vsem svetom, le malokdaj pa nad praviimi krivci.

Neki drug delegat mi je tolmačil:

"Denar, ki ga prejimate v uradu kot plačo, prihaja iz naših žepov. Imam otroke, in dva od teh sta graduirana iz višjih šol. Kar zaslužita, ni niti za njuno obledo in hrano. Asessment plačujem za vso familio iz svojih prihrankov. Ko bodo pošli, bomo morali iz jednote. Pa naj še drugi malo poskusijo, kaj se pravi hudo na svetu."

S tem je izrazil sentiment velike večine delegacije. Taka je masna psihologija v tej deželi v času krize.

Neumevno pa se mi je zdelo, kako je mogoč sploh kdo izmed onih v glavnem uradu, ki so prizadeti vsled znižanja plač, dolžiti krivde znižanja socialisti! Baš socialisti imajo zasluge, da so bili uslužbenci SNPJ protektirani pred škankami boljše kot v drugih organizacijah in plačani so bili boljše. Le 45 organiziranih socialistov je bilo na tej konvenciji. In tudi ako bi bili v večini, ne bi mogli mižati pred sedanjimi razmerami ter zahtevami društev. Naši sodrugi so storili kolikor so mogli s stališča splošnih koristi organizacije. Pri tem so posredovali, da se bi nobenemu posamezniku v jednotinem uradu ne storila krivica. Oni pa, ki z obstoječimi razmerami niso zadovoljni, store najboljše, da postanejo aktivni agitatorji in skrbje, da pridobe čimveč delavcev v socialistične vrste. Kdor le kritizira brez preudaraka, si je izbral najlaglje delo na svetu.

F. Z.

"Prosperiteta" na borzi

Cene delnicam se dvigajo hitreje kakor pa je Rooseveltu ljubo. Boji se, da je padec papirnatne vrednosti neizogiben, kakor je bil l. 1929 in v prejšnjih krizah. Dokler namreč ne dobi masa brezposelnih zaslužka, in dokler se ne dvignejo plače in s tem kupna moč ljudstva, ne bo "prosperiteta", neglede na to, kako inkulirani so navzoči bogi.

War Debts and the Economic Conference

President Roosevelt knows that the war debts will be revised, and everybody else knows it, but Americans prefer to sink their heads in the sand like an ostrich and pretend that they can't see it.

Ramsay MacDonald tried to inject the war debts question into the world monetary and economic conference knowing that it could not be done. It could not be done for the sole reason that Uncle Sam would not stand for it, and Ramsay knew that. But he succeeded in stirring up the question, which was a doubt all he hoped to achieve.

Uncle Sam made a plain from the beginning the earliest inception of a world monetary and economic conference that the war debts were not to be discussed.

A move was made, in February, 1932, to call an international conference at Lausanne, and the United States was invited to sit in. This country declined to do so, because of the probability of getting entangled in negotiations regarding reparations and debts.

As the object of the proposed Lausanne conference was to scale the reparations, the European powers were very much interested in having America represented. Disappointed because of the American declination, they proposed that, some time after Lausanne, a world conference be held. This was their way of trying to get Uncle Sam to talk war debts some other time, even though he shied away from Lausanne.

Uncle accepted the invitation to attend a world conference at some later time, but he specifically did it—in an announcement on May 31, 1932—on condition that he would be participating in a conference "for the purpose of considering methods to stabilize world commodity prices," with the understanding that there would not be any discussion of war debts, reparations or disarmament. On the following day, Uncle Sam made still another reservation to the effect that this country would consider the question of tariffs in general terms, but that its delegates could not make any arrangements about specific rates of tariff.

With knowledge of this situation, the interested powers went on and held the Lausanne conference in June, 1932. At that conference the German reparations were at last almost wiped off the map.

Even since then, the powers to whom those reparations had been payable, knowing they were not going to get much more money from Germany, have been persistently urging Uncle Sam to reduce or cancel the debts owed to him. Uncle has always held that the debts owed to the United States had no connection with the reparations question. But he undoubtedly always knew that the war debt question was inextricably mixed with the reparations question, even though he insisted that it was not.

Every nation except the United States would like to have the war debt question brought up at the London conference and disposed of. They are not in a very good position to kick if it isn't done, for, as set forth above, they had due notice that it would not come up. Yet, a single word from Uncle Sam would open up the question, as nobody else would object. The conference could accomplish somewhat more if it were opened up and disposed of.

But the conference would

still be a failure, except in minor matters. It will be a failure, except in minor matters, because all the countries in the conference, save Russia, are capitalist countries. Their conflicting interests under capitalism make it impossible to have a really successful conference. To do so they would have to abrogate capitalism, and they won't do that.—The Milwaukee Leader.

Lynching

Forty states of the union passed through 1932 without a recorded lynching, as shown by the honor roll of states free from the evil, announced recently by the department of race relations of the Federal Council of Churches. In publishing the list Dr. George E. Haynes, executive secretary, said:

"In 1932 there were 40 states that held places on the honor roll of the Federal Council of Churches through having a record of freedom from lynching during the year. This is an increase of one state over 1930 and over 1931; it is three fewer than 1929. The honor roll lists the following states as free of the lynching evil last year, according to available records: Alabama, Arizona, California, Colorado, Connecticut, Delaware, Georgia, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Mississippi, Missouri, Montana, Nebraska, New Hampshire, New Jersey, New Mexico, New York, Nevada, North Dakota, North Carolina, Oklahoma, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, South Dakota, Tennessee, Utah, Vermont, Washington, West Virginia, Wisconsin, Wyoming."

WHO IS BALBO?

(The Italian Air Minister who will command the fleet of 24 Seaplanes from Italy to Chicago.)

Balbo was instrumental in the killing of Giacomo Matteotti, the famous Italian Socialist deputy, who was murdered in cold blood because he dared to protest against the murder and oppression of Italian workers by Mussolini. Matteotti holds the same place in the hearts of Italians that Abraham Lincoln does in the hearts of all Americans.

Balbo congratulated and protected the murder of the Rev. Don Minzoni, a Catholic priest of Argentina. The Papacy was outraged at this "Crime of Argentina", but now they have made peace with Mussolini and Cardinal Mundelein will celebrate high mass for this protector of assassins.

Balbo was the director of many murders in province of Ferrara. His reputation as a terrorist was so bad

at one time that he was removed as General of the fascist militia. When Balbo sued the "La Voce Repubblicana" for publishing the details of some of the above murders, he lost the suit. This even in fascist Italy!

It is a disgrace that this murderer and terrorist should be received by democratic America as the official representative of the Italian people. This man no more represents the Italian people than Kaiser William represented the German people. There should be no place in this free country for such tyrants.

This terrorism continues today and we Italian-born American workers, protest against this infamy in the name of Matteotti and all our other murdered comrades. We ask American workers of all races to join us in protesting against reception given to this murderer.

Italian Socialist Federation
Italian League for the Rights of Man.

Those "Heroic" Nazis

The most dramatic subject out of recent history which I have seen was a photograph which was shown me. It was of an old Jew with a beautiful, benevolent face, being dragged through the streets in a small cart, by a hooting, jeering crowd. He sat calm and unmoved, filled with a sweet dignity as triumphant as that of the high-sounding, invulnerable book pages which fire could not burn and which a few days ago put a fiery period to the first phase of the revolution.—Marty Heaton Vorac, in The New Republic.

Now Look At It!

Well, we see by the papers that we are off the gold standard, and at once commodity prices and stocks go soaring.

Nothing is said about wages. That's the last thing that goes up. Gamblers and parasites always come first, except when things take a downward trend. Their wages go first. In other words, wages go down first and come up last.

Did you ask for a reason? Frankly, it's not difficult to explain. Stock gamblers and parasites think, while the great bulky mass of labor works jig-saw puzzles and sits before a radio listening to the baseball babble.

Gold standard or not gold standard, there is enough to eat in this country for everybody. Also enough clothes to wear and here are also enough houses to shelter every human being. But in spite of that take a look at what we have done with the country.

Thirteen million idle. Millions on relief rolls. Poverty everywhere. And this is the country we took away from the Indians who were enjoying life.—The Labor News.

A Socialist Picnic In Cleveland Sunday

The Socialist Party of Cleveland will hold its annual picnic Sunday, July 2, at Pintar's farm. To get there, take a St. Clair-Nottingham Street Car to the end of the line. From here a bus, provided by the picnic committee will take you to the picnic grounds free of charge.

The afternoon program includes several singing societies who will entertain, sport events, open to anyone wishing participate and a number of speakers to address the picnickers. Prizes will be given to the winners participating in the various sport games. The Lyon Tailors donated a suit of clothes which will be given as a prize. Tickets for this prize will be given away free at the ground entrance.

This affair will not only be a picnic, but also an Anti-Fascist meeting against Hitler and his regime in Germany and other Fascist dictatorships in Europe. All comrades are urged to boost this affair, invite their friends and help in every way possible to swell the attendance.

Refreshments will be plentiful and good music for free dancing has been provided for. Everybody is invited.—Christine Elersich, Cleveland, O.

The Industrial Control Bill

By NORMAN THOMAS

The Industrial Control Bill is law. Whatever happens, that law is the final death-warrant of the paralyzed old laissez-faire capitalism. The new law is full of dangers and possibilities. For labor it offers hope of collective bargaining on terms which will assure shorter hours and higher wages per hour. To labor it is a challenge to organize effectively to capture the power of the state which now becomes a dominant factor in the industrial life of the workers.

The obvious danger is lest collective bargaining be carried on through company unions or through paper unions. There will be a real temptation for so-called labor leaders who cannot organize unions by their own effort to form an open or tacit partnership with the bosses to get recognition from the government in drawing up collective agreements. It is idle to say that this danger is imaginary in a country where already there have been signs of willingness by some labor leaders to make collusive use with employers of political power and even the injunction. A still more subtle danger is that the bill will make the workers industry-conscious rather than class-conscious.

In pre-Nazi Germany the workers had rights somewhat similar to those guaranteed by this bill, and it is the testimony of at least two thoughtful German Socialists who have recently talked to me that the consequence was disastrous on labor's morale and on true prosperity. Coal miners, for instance, bargained with the employers for higher wages. The employer said: "We'll give you higher wages, but we'll have to have higher prices." Labor lacked time and the facilities to examine the elaborate financial reports of the bosses. Besides, under capitalism it is true that there are such wastes of fixed charges to absentee owners, etc., that marginal mines or marginal industries have to have a high price to operate. Hence workers and bosses got together. The workers got some pay rise; the bosses got a bigger price rise which they passed on to the mass of work-

ers. Only the strongest sort of campaign to organize the unorganized, industrially and politically, will make genuine headway against these dangers. There must be a consciousness of labor's solidarity. This means, ideally, one strong federated labor body—not dual unions.

Much of the future of the Industrial Control Bill will depend upon the personal which administers it. That personnel does not command complete confidence. There is a lot of

Morgan and Baruch influence around the whole business. Far and away the worst thing is the announcement that John J. Leary, Jr., has been chosen by General Hugh Johnson to interpret the publicity of his organization from the labor viewpoint. Leary has ridiculed every Socialist and progressive idea. He was actually in the Hoover-Doak inner circle. Yet somehow, perhaps through the protection and friendship of Gerard Swope, he is moved over to this new position.

SEARCHLIGHT

By DONALD J. LOTRICH

Socialist club No. 1 JSF held its regular monthly meeting last Friday night and heard numerous reports. The Cook County Socialist picnic was stressed and the comrades urged to push the sale of tickets. Because of the SNPJ Convention no regular session was held in May necessitating the postponement of the Illinois State Convention of the Party and the Continental Congress reports until this meeting. Frank Alesh and Anton Garden were selected to represent the club in Springfield, Ill., at the Illinois Division, Continental Congress Convention on July 22 and 23. The lecture committee promises an interesting lecture following the next meeting.

Beginning with Thursday July 6, and continuing each succeeding Thursday night thereafter, the weekly street corner meetings of our club shall be held at 26th St. and Millard Ave. It is necessary that we appeal to our comrades and friends to attend and take in the different addresses. Cook County has many good speakers this year so that each street corner meeting can be made interesting. It would be advisable to line up the speakers for a month in advance so that we will not have to disappoint the listeners and so that things will go smoothly.

This week it is necessary to comment on the grafting politicians again. We have remarked so frequently, that the voters are continuously asleep, that ordinarily nothing further should be said. But since these same voters go right back and commit the same gross errors and mistakes year after year, and term after term, we must counteract these mistakes with publicity, hoping that some day the light may strike thru those darkened corners and awaken the people to the fact that neither the Democrats nor Republicans have any disciplinary measures or rules to stop their high aspirational aspirations. Hundreds of Socialists here and in foreign countries have held positions of responsibility and trust but the Democrats and Republicans have yet to show you of a single Socialist found guilty of theft and thievery of public funds. In our country they are uncovered by the dozens and all the scandal and broadcasting connected with the trials and subsequent disclosures seem to have no effect upon the voters. They go blindly back into the voting booths and put back a twin of the confessed crooks.

Chicago has many parks and playgrounds. It has, therefore, many

distinct park districts and park boards. "What are park boards?" you might ask. Park Boards are political subdivisions of the successful political party and the personnel of the park boards are political henchmen who have helped elect their supervisors to higher up State jobs. So, when the Democrats are declared winners, as they have been in Illinois they dismiss all the Republican jobholders and their various job boards were replaced with Democratic politicians. We have so many different park boards in Chicago and Cook County that we can't keep track of all of them ourselves. It would save the taxpayers a lot of money to consolidate at least about 60 of these various boards but where would the politicians get their graft and privileges so that they can go out and bluff the voters? So we hold on to political jobholders and their corrupt acts, while the higher political bosses are doing everything in their power to cut the social services from the budget.

These new Democrats have been in office six months now and have uncovered gross irregularities, outright thefts and misappropriations in Chicago's West Park Board. They have also uncovered that whole books and records of transactions have been burned and destroyed. Some mighty prominent Republicans held the sway in this old West Park Board. But that doesn't make any difference. Some mighty big and mighty prominent Republicans and Democrats have had the say-so in the old Sanitary District Board but that didn't stop them from stealing millions of dollars from the public treasury. And what may we expect from the prosecutions. If there is going to be any at all, they will drag there will be postponement upon postponement until finally the voters forget and then they march to the polls and select the same crooks to go out and steal all over again.

Who is to blame for all this? What is the remedy? There is only one proper remedy. Workers should learn to place only honest men into responsible public positions. Who are honest? We have explained that not one Socialist official has ever embezzled funds of a city, state or nation. Hence, the election of Socialists is the best protection against these big hauls. And nobody else is to blame for all these thefts but the people because they haven't yet learned to vote for honesty and justice. All the while they have been voting for dishonesty, corruption and injustice.

Cook County Socialist Picnic at Pilsen Park Sunday, July 2.

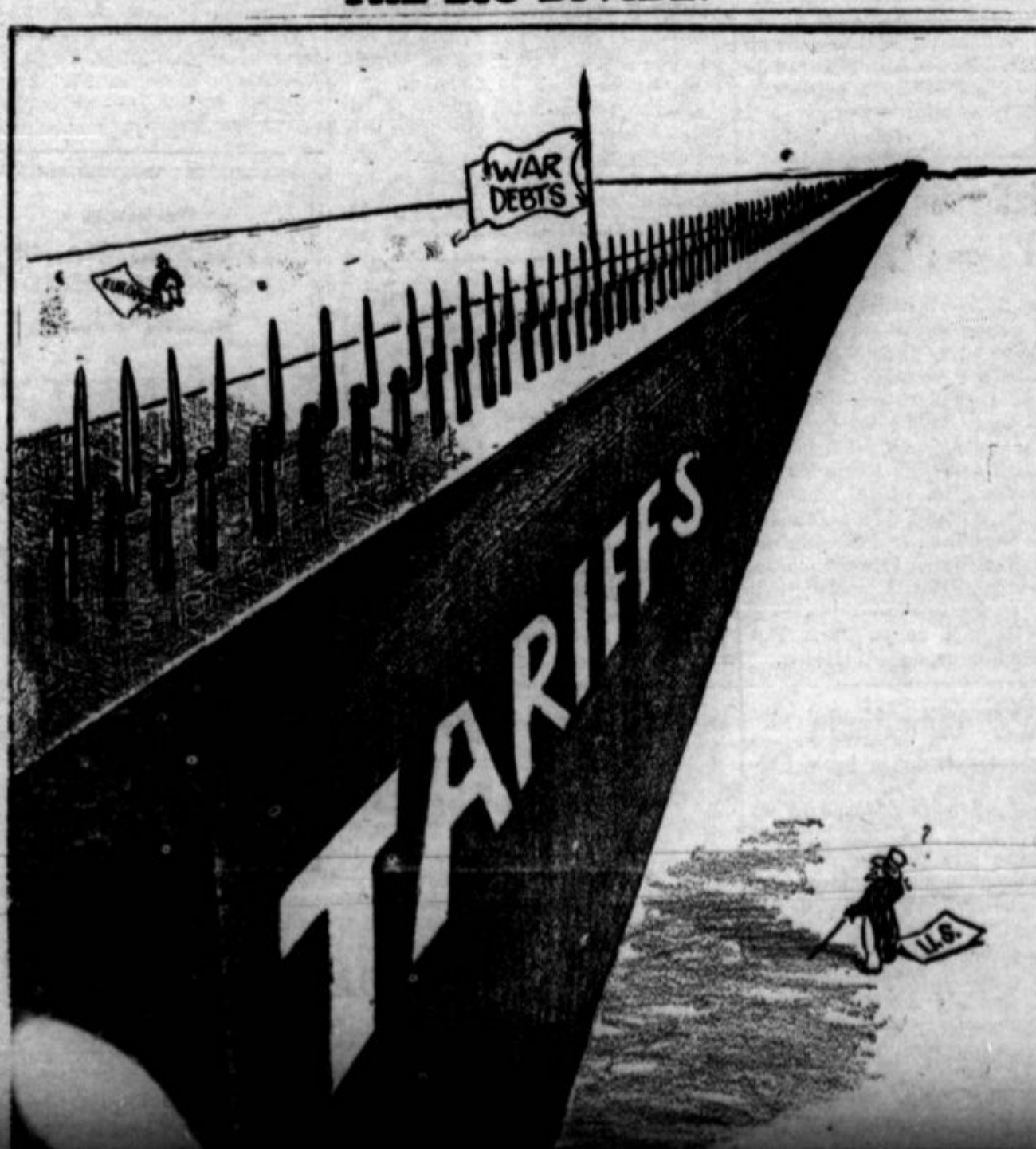
The Cook County Socialist Picnic to be held Sunday, July 2, has attracted wide interest among all organizations cooperating for this affair. It will be held at Pilsen Park, W. 26th St and Albany Ave. There are plenty of park benches, shade trees, tables and chairs through out the park, making it convenient for those wishing to bring their lunches along.

A full afternoon program with dancing in the evening has been arranged by the picnic committee. Sport events will begin at 12:30 with Bohemian, Jewish, Italian and other national groups participating. Ball games between the Yipsels and Young Circle Leagues of Chicago and Milwaukee will be played. Foot races and a gymnastic drill exhibition by the Bohemian Youth group are added attractions on the program. Bohemian, German and Jewish singing societies will also take part in this program.

The principal speaker for the afternoon will be Dr. Franz Soukup, president of the senate of Czechoslovakia and an official in the Labor and Socialist International. He is in authority on the troubled situation in central Europe upon which he will dwell in his message. His talks in Bohemian and German will be translated into English over an amplifying system. Other speakers are B. C. Vladek, a noted Socialist speaker from New York, and Roy E. Burt, Cook County secretary.

Through-out the park, concession booths will be scattered where literature, novelties and refreshments can be obtained. In the large dance pavilion a good orchestra will be in service for those wishing to dance. The gates will be opened at 10 A. M., so come early and stay late. The admission is only 25c and tickets can be obtained from branch members of JSF, all party members and at the office of Proletarec. All comrades having tickets should try to dispose of as many as they can, invite their friends and do their utmost to help make this picnic a moral and financial success for the benefit of the Party.

THE BIG DIVIDE!

'KHAKE SHIRTS' PROMISE TO TAKE OVER GOVERNMENT

A crew of would-be Hitlers, with an eye to future employment by American reactionaries, have established national headquarters in Philadelphia, Pa., and are running a profitable racket. One of several groups which call themselves the Khaki Shirts of America, this outfit alone seems to be making real headway.

They are enrolling at \$2 a head a considerable number of the traditional suckers who want to be in on the ground floor. One half of the enrollment fee goes into the personal pockets of Art J. Smith, founder, commander-in-chief, and in his own eyes the American counterpart of Mussolini and Hitler. A further profit is made on the sale of swanky uniforms. Overseas caps are sold at the exorbitant price of 75 cents each.

Armed with Gas Pipes. Smith and his adventures breathe fire and brimstone. They promise to duplicate Hitler's treatment of all radicals, and then as a demagogic bid to all the discontented, promise to hang J. P. Morgan, sweatshop bosses and anyone else unpopular at the moment. As evidence of their intentions toward radicals they go about armed with clubs and short lengths of gas pipe.

Two thousand of them "muscled in" on a veterans' demonstration recently and stole the show. Heading their parade, was Smith, attired in military uniform and a black spiked helmet, reminiscent of a Roman

emperor or a Berlin traffic cop. Smith claims a national membership of 6,000,000, which he avers will be swelled to 10,000,000, by July. The actual membership is probably around 7,000.

Split from Bonus Marchers. The organization is an offshoot of the bonus march upon Washington last Summer. Smith headed a small contingent from Hollywood which had arrived in Kansas City on Black Thursday—the Day that Hoover ordered a bloody attack upon the veterans by the U. S. Army. B. E. F. chief W. W. Waters thereupon announced the formation of the Khaki Shirts. Smith promptly announced himself "Western Commander", and when scrubbed by Waters promoted himself to "National Commander".

Anti-Fascist Organize. While proof is lacking there is reason to believe that Smith is receiving financial backing from important industrialists. Second in command to him is R. G. Morgan, Philadelphia opera shop furniture manufacturer.

An intensive counter campaign against the Khaki Shirts is being waged by the Socialist party of Philadelphia and by other radical groups. Large mass meetings, participated in by the Socialists, by Italian syndicalists, and by Italian anarchists have been held in front of the Khaki Shirts headquarters, which is in the Italian section of South Philadelphia.